

زلزله در ایران

نوشتہ

علی میثمی

دانشیار دانشسرای عالی

چکیده:

زلزله‌های خراب‌کننده‌ای که در نیم قرن اخیر در کشور ما رخداده مورد بررسی عده‌ای از زلزله‌شناسان جهان قرار گرفته که از روی نتیجه کسب شده می‌توانیم تمايل عمومی اتفاقات زمین لرزه در ایران را تا حدی بشناسیم. این تمايل نشان میدهد که در آینده ممکن است زمین لرزه‌هایی در ایران رخداد که موجب خسارات زیادی در بعضی از شهرهای بزرگ بخصوص تهران باچنین وضع ساختمانها بشود و همچنین می‌توان فهمید که خانه‌های ساخته شده در روی آبرفت‌های نرم خسارات بیشتری خواهند دید.

مطالعه جنبش‌های زمین در خلال یک زمین لرزه و همچنین بررسی ارتعاشات زمین در طی یک زمین لرزه و اثر این ارتعاشات بر روی ساختمانها و ترکیبات ساختمانی بزرگ در ژاپن و امریکا در ده سال اخیر بسرعت رویکردن است و شعبه‌ای از علوم بنام مهندسی زلزله شناسی بوجود آمده است. جای خوشبختی است که در ایران مؤسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران در این زمینه فعالیت زیادی انجام میدهد. این دانشگاه در امیرآباد یک پایگاه زلزله شناسی مدرنی برپا ساخته و در شهرستانهای مشهد، تبریز، شیراز، اصفهان و نیز پایگاه‌های دیگری دائزد کرده است و با احداث چنین پایگاه‌هایی در آینده نزدیک دارای مدرن‌ترین می‌سیستم لرزه نگاری خواهد شد. بعلاوه دانشگاه پهلوی شیراز نیز در این زمینه فعالیت زیاد دارد. با مشاهده و مطالعه و تحقیقاتی که این ایستگاه‌های زلزله شناسی می‌کنند در آینده مراکز و نقاط زلزله‌خیز ایران به تفصیل و جزء جزء شناخته خواهد شد.

زلزله در همه نقاط جهان رخ نمی‌دهد بلکه در نقاط محدودی از دنیا اتفاق می‌افتد. منشأ زلزله

در عمق در حدود صد کیلومتری زمین می‌باشد.

کمریند زلزله‌ای :

معمولًا به مساحت‌های زلزله‌خیزی که مانند یک کمریند استداد می‌یابند کمریند زلزله‌ای گفته می‌شود یکی از کمریندهای زلزله‌ای مهم دنیا کمریندی است که در استداد حاشیه اقیانوس آرام کشیده شده است، و کمریند مهم دیگر کمریندی است که در حاشیه جنوبی قاره آسیا استداد یافته و تا جزایر جاوه، سوماترا، حوزه رود ایروادی در برمه، دامنه جنوبی کوههای هیمالیا ادامه دارد و از میان افغانستان، ایران، ترکیه، یونان، جنوب ایتالیا، اسپانیا و پرتغال می‌گذرد و همچنین قسمی از چین، تبت و قسمت جنوبی ترکمنستان و ارمنستان را قطع می‌کند.

در نقاطی که در بالا ذکر شد همواره زلزله اتفاق می‌افتد و گاهی باعث خسارت جانی و مالی فراوان نیز می‌شود، از طرف دیگر سلسله جبالها و کوهها به کمریند زلزله‌ای مربوط شده و در بعضی مواقع دو استداد متوازی سلسله جبالها و کمریند زلزله‌ای یکدیگر را قطع می‌کنند همچنین کمریند زلزله‌ای حاشیه اقیانوس آرام گودالهای عمیق تهدیریا را نیز در بر می‌گیرد.

بنابراین چین سلسله جبالها و گودالهای دریابی برای ما بیان می‌کنند که در زمانهای زمین‌شناسی پوسته جامد زمین در اثر چنین نیروی عظیمی تغییرشکل می‌داده است.

برطبق مطالعات زمین‌شناسی حرکات قشر جامد زمین که باعث بوجود آمدن سلسله جبالها گشته‌اند بیشتر در دوران دوم آغاز شده و در دوران سوم به کمال رسیده‌اند.

اگرچه در حال حاضر شدت حرکات زمین کمتر شده ولی تغییر شکل تدریجی پوسته جامد زمین هنوز ادامه داشته و هنگامی که پوسته جامد زمین در مقابل نیروی فراوانی که از درون زمین به آن وارد می‌شود نتواند مقاومت کند قسمی از آن خراب می‌شود و این موضوع بعنوان یک علت زمین‌لرزه‌ای مورد قبول دانشمندان واقع شده است.

مطالعات زمین‌شناسی نشان می‌دهد که دریای سیاه و خزر و سایر دریاهای داخلی پس از کامل شدن این سلسله جبالها بوجود آمده‌اند.

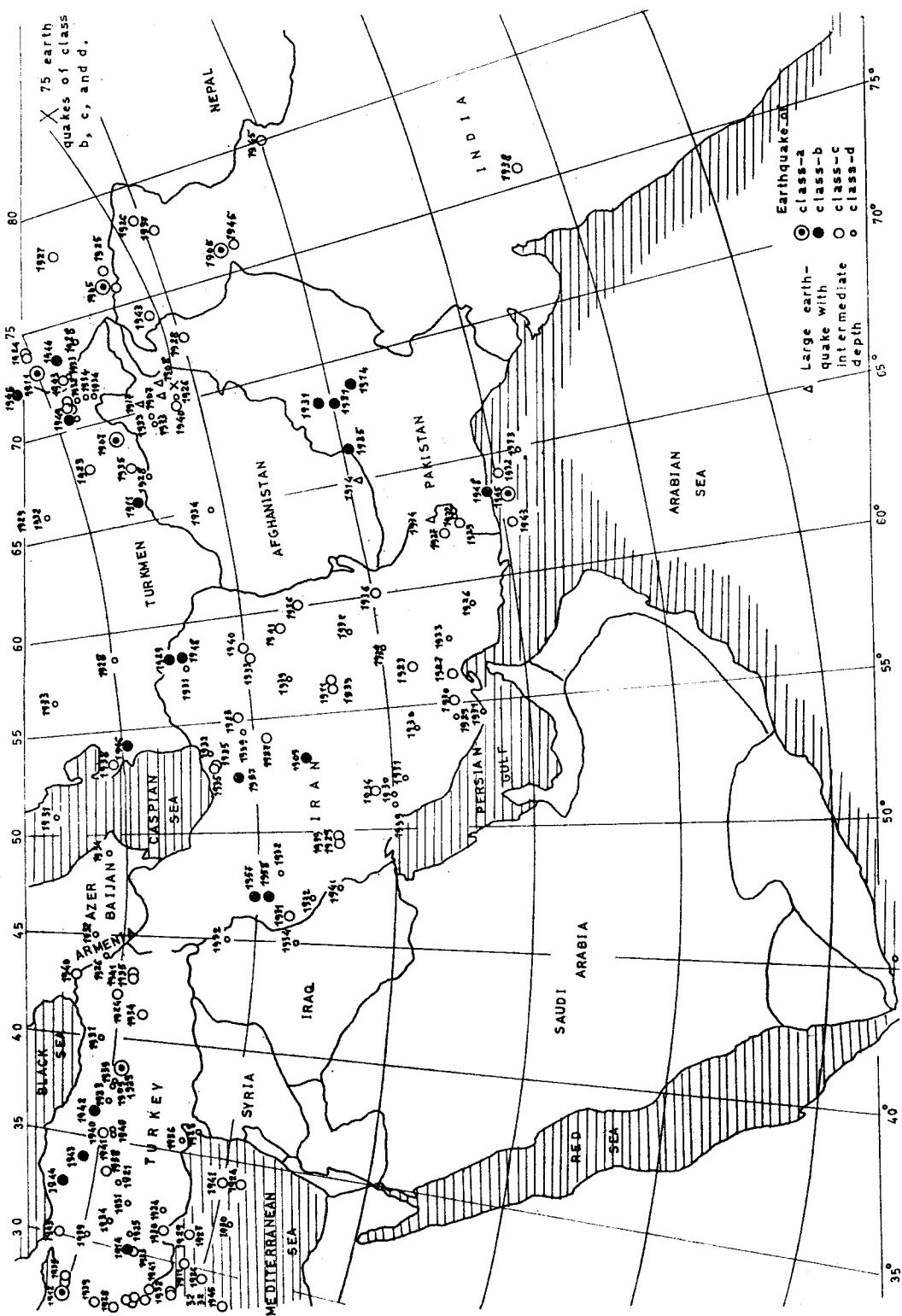
شدت و قدرت زمین‌لرزه :

وقتی ما حادثه زمین‌لرزه را در یک ناحیه بخصوص مورد بحث و گفتگو قرار می‌دهیم ناچاریم فرق بین دو کلمه شدت و قدرت زلزله را بدانیم.

شدت زمین‌لرزه اندازه سختی تکان زمین‌لرزه می‌باشد که جسم ما بخوبی میتواند آنرا حس کند.

قدرت زمین‌لرزه عبارت از اندازه بزرگی زمین‌لرزه است که توسط دستگاه سیسمو گراف (زلزله‌نگار)

ثبت می‌شود.

برای سهولت مطالعه زمین لرزه آنها را برحسب قدرت به دسته های مختلف - a - b - c - d - e - تقسیم می کنند، این تقسیم بندی مطابق مندرجات زیر است.

دسته	a	b	c	d	e.
قدرت	$\frac{3}{4} - \frac{1}{2}$	$7 - \frac{3}{4}$	۶ - ۶۹	$5/3 - 5/9$	$5/3$

زمین لرزه هایی که از دسته d هستند خسارت بار نمی باشند و همچنین زمین لرزه هایی که از دسته c می باشند در خیلی موارد زیانی وارد نمی کنند و اگر باعث خسارتی شوند ناچیر بوده و ناحیه محدودی را دربرمی گیرد، ۹۶ درصد زمین لرزه ای که از ۱۹۴۶ تا ۱۹۵۶ در زاپن روی داد از دسته c بوده و فقط ۳٪ آنها خسارت های جزئی ببار آوردهند.

زمین لرزه های از دسته b باعث خسارت دریک مساحت تقریباً محدود و معینی می گردد و زمین لرزه های از دسته a در مساحت های پهناوری باعث خسارت می گردد.

شهرهای زلزله خیز ایران و حومه اش :

وقتی ما درباره خطر آینده زلزله دریک ناحیه بحث می کنیم. برای ما دانستن این نکته لازم و مهم است. که آیا در گذشته در آن ناحیه بخصوص زمین لرزه های قوی و خسارت بار اتفاق افتاده است یا خیر؟ زیرا می دانیم که زمین لرزه بعد از یک مدت طولانی دوباره در همان ناحیه رخ می دهد. در مورد ایران سوابق تاریخی کافی برای بررسی این موضوع جمع آوری نشده است. از آغاز قرن اخیر تحقیقات و مشاهدات زلزله نگاری برای زمین لرزه های مختلف و متفاوت انجام گرفت و این تحقیقات و بررسی ها پیشرفت زیادی کرد بطوریکه محل ویا موقعیت و همچنین قدرت زمین لرزه هایی که در این قرن در دنیا رخ داده قبل "بوسیله ایستگاه های زلزله شناسی دنیا معین شده بود. کتاب لرزه های زمین (B. Gutenberg and C. F. Richter , 1954)

در این کتاب مراکز زمین لرزه ها در روی نقشه ایران و نواحی اطراف آن معین شده است. در ایران بیشتر زمین لرزه ها در کوههای زاگرس و قسمتهای شرقی ایران اتفاق افتاده است که تعداد زیادی از آنها از دسته c و d بوده اند.

در سال های ۱۹۲۷ و ۱۹۴۸ زلزله ای از دسته d در ناحیه کوهستانی نزدیک مرز ترکمنستان اتفاق افتاد که در آن ناحیه زلزله های کوچک مکرراً اتفاق می افتد و بعضی اوقات چند دفعه هشت سره رخ داده و باعث خسارت می شوند.

در ۱۹۳۰ یک زلزله از دسته b در قسمت شمال غربی ایران نزدیک مرز ترکیه و ایران اتفاق افتاد که باعث خرابی در شهرهای رضائیه و شاهپور گردید.

در ۱۹۵۷، یک زلزله از دسته b در شمال غربی کوههای زاگرس رخ داد و در ناحیه همدان خسارت زیادی بیار آورد.

در ۱۹۴۳، یک زلزله از دسته b در مرز ایران و پاکستان اتفاق افتاد ولی چون ریشه زلزله از حد کیلومتر در عمق زمین بیشتر بوده خسارتی در آن ناچیه بیار نیاورد. زلزه‌های خسارت‌باری که قبلاً گفته شد در سلسله جبالها نیز اتفاق افتاده‌اند، چنین پدیده‌ای در سلسله جبالهای ترکیه روی داده است و زلزله‌هایی از دسته a و b متوالیاً در سالهای ۱۹۴۲، ۱۹۴۳، ۱۹۴۴ در سلسله جبالهای ترکیه اتفاق افتاده است که درین آنها قدرت زلزله ۱۹۳۹ از درجه ۸ بوده و خسارت زیادی در شهر Erzincan و سایر شهرهای این کشور بیار آورد. شدت این زلزله مطابق درجه‌بندی Modi fied Mercalli scale به ۱۱ رسید و بسیاری از خانه‌ها بطور کلی خراب شدند و ۰۰۰۰ نفر از مردم تلف شدند. آنچه در ایران مورد رسیدگی قرار گرفته است زلزله‌هایی است که در نیم قرن اخیر اتفاق افتاده است.

زمین‌لرزه سال ۱۳۳۶ در ناحیه مازندران

یک زلزله شدید در سال ۱۳۳۶، منطقه مازندران را مورد حمله قرارداد، قدرت این زلزله که بواسیله دستگاه زلزله‌نگاری ماتسوشیرو Matsushiro ژاپن معین شد در حدود $\frac{1}{2}$ بود. طبق گزارش سازمان شیئر و خورشید سرخ ایران ۰۰ دهکده آسیب دید و ۰۸۰۰ نفر تلف شدند. بعد از یک سال هیئتی از ژاپن برای بازدید از نقاط زلزله زده به ایران آمدند و پس از بازدید از دهکده‌های آسیب دیده گزارش زیر را بیان داشته‌اند:

از چهاردهم تا شانزدهم نوامبر ۱۹۵۸ برای ما فرستی بدست آمد که از مناطق زلزله زده ژوئن سال ۱۹۵۷ از ناحیه مازندران ایران بازدید بعمل آوریم. دانشگاه تهران وسیله و راهنمای در اختیار ما قرارداد، هرچند پیش از یک سال از وقوع زلزله گذشته بود و بسیاری از خانه‌ها مرمت و یا تجدید بنا شده بودند مع‌الوصف توانستیم اطلاعات با ارزشی بدست آوریم و خانه‌هایی را که هنوز تعمیر نشده بودند مورد بررسی قرار دهیم و ازان استفاده کنیم. نقاطی را که مورد بازدید قراردادهایم بقرار ذیل است.
تهران - فیروزکوه - پل‌سفید - زیرآب - شیرگاه - شاهی - ساری - بابل - بابلسر - آمل - محمودآباد - نوشهر - چالوس - کرج.

علاوه بر این ما آب‌علی را در یک روز دیگر مورد بازدید قراردادهایم و ترکهایی را که در سقف هتل آب‌علی به وجود آمده بود مشاهده کردیم. با اطلاعاتی که بدست آورده بودیم چنین نتیجه گرفتیم که نقاط ذکر شده در بالا در روی خطوط ایزوسیسمال Isoseismal کشیده شده‌اند.

شدت زلزله در نواحی مورد بازدید بین ۷ تا ۸ بودند بنابراین نمی‌توانستند از دسته زلزله‌های مخرب باشند ولی چون ناحیه مازندران در طول دریای خزر بعلت وجود زمین‌های حاصل‌خیز پر جمیعت است با آنکه زلزله دارای بالاترین شدت نبود در مجموع خسارت بار بود.

در این مسافت ما نتوانستیم دهکده‌های را که بالاترین شدت را در زلزله داشتند مورد بازدید قرار دهیم اما بعد از مسافت توanstیم عکس‌های دهکده‌های ویران شده را که درست چند ساعت بعد از وقوع زلزله گرفته شده بودند به بینیم. با بررسی و تحقیقاتی که از خطوط ایزوویسیمال Isosseismal بدست آورده‌یم مرکز زلزله در فاصله ۶۰ کیلومتری بابل و ۳۰ کیلومتری زیرآب قرار داشت.

اگر در آینده یک زلزله با چنین قدرتی در رشته کوه‌های شمالی تهران رخ دهد شهر تهران باید انتظار خسارت معینی را داشته باشد با گسترش و توسعه سریع ساختمانها در تهران باید پیش‌بینی‌های لازم برای جلوگیری از خطر آینده زلزله در تهران بشود.

زمین‌لرزه ۲۲ آذرماه ۱۳۳۶ در همدان و ۲۵ امرداد ۱۳۳۷ نهاوند :

ناحیه همدان و کرمانشاه در روز ۲۲ آذرماه ۱۳۳۶ مورد حمله یک زلزله شدید قرار گرفت. چند روز بعد از وقوع زلزله دکتر د. ف. پرونی D.F. Peronci از دانشگاه روم مناطق زلزله زده را مورد بازدید قرارداد و خسارت وارد را برآورد کرد.

طبق گزارش پرونی مرکز اصلی زلزله نزدیک فارسیناج بوده و دهکده‌های اطراف آن کاملاً خراب شده بودند اطلاعاتی را که شیر و خورشید سرخ ایران کسب کرد ۲۱۱ دهکده آسیب دیده و در حدود ۱۱۳ نفر تلفات داشته است.

هشت ماه پس از وقوع این زمین‌لرزه نواحی اطراف نهاوند که از فارسیناج زیاد دور نیست مورد حمله یکی زمین‌لرزه شدید قرار گرفت که قادرت آن در همان حد قدرت زمین‌لرزه همدان بوده است. در این زلزله ۱۵۷ دهکده خسارت دید که ازین آنها ۱۱۰ دهکده بطور کلی ویران شد و ۱۷۸ نفر کشته شدند. مساحتی که بالاترین شدت را دارا بود و در شمال غربی نهاوند قرار داشته و دهکده‌های ویران شده در روی آبرفتهای حاصل‌خیز در طول یک دره بین دو کوه قرار داشتند. دهکده‌هایی که روی صخره‌ها یا در دامنه کوه قرار داشتند یا خسارت ندیده و یا خیلی کم خسارت دیده‌اند.

تحقیقات و مشاهدات مقایسه‌ای در زاپن با نصب دوسیسموگراف (زلزله نگار) در دو محل متفاوت یکی بروی زمین‌های نرم و آبرفتی و دیگری بروی زمین‌های سخت و سنگی انجام گرفت، نتیجه چنین شد که خسارت وارد در دو ناحیه سخت و نرم بعلت اختلاف ارتعاش و جنبش متفاوت است زیرا در زمینهای نرم با مقایسه با زمینهای سخت دوره تناوب ارتعاش طولانی می‌شود و میدان نوسان بزرگ می‌گردد.

زلزله شناسان ژاپن باین نتیجه رسیدند که اختلاف ارتعاش در زمینهای نرم و سخت بستگی به انتشار ارتعاشات دارد.

منابع

- 1—Peronci , F. 1958 , - Annali di Geofisica, Vol, XI. No 1, 1958.
- 2—Hagiwara, T. 1959 , - A report of the Mission sent to Iran for investigating the Problems related to disastrous earthquakes in Iran Part I,PP.5—14.
- 3—Richter , C. F. and Gutenberg , B. 1954, —The Problems related to disastrous earthquakes. 1954.